

Národní park Šumava

Národní park Šumava chrání jedinečnou horskou přírodu v území s atraktivními kulturními rysy, umožňuje nerušený vývoj tohoto území a jeho poznávání. Chce být přátelským místem pro setkávání lidí s divokou přírodní krásou.

Šumava spolu se sousedním Bavorským lesem tvoří neozraňlejší lesnaté území ve střední Evropě nazývané „Zelenou stěhoch Evropy“. Náhorní plošiny a vystupující vrcholy a erozí vyhloubenými kaňony vodních toků v západní části, či rozsáhlý horský masiv Trojmezské hornatiny spolu s Vltavským luhem na jihu, jsou domovem rozmanitých společenstev rostlinných a živočišných druhů. Čelná rašelinná společenstva umožňují přežívání i některým druhům z poledové doby. Zbytky pralesovitých porostů horských lešů, ledovcová jezera i horská či údolní vrchoviště činí toto území jedinečným klenotem přírodních krás, kterým prolinají stopy staleté přítomnosti člověka dodávající řídko osídlené oblasti i zvláštní kouzlo a tajemnost.

Převážná část území je od roku 1991 chráněna jako největší národní park České republiky, **Národní park Šumava** (690 km²). Jako ochranné pásmo slouží **Chráněná krajinná oblast Šumava** (1000 km²). Spolu se sousedním německým Národním parkem **Bavorský les** (242 km²) jsou neozraňlejší chráněnou plochou středoevropského lesního komplexu v Evropě s řadou mezinárodních ocenění. Pro svoji polohu uprostřed hustě osídlené střední Evropy, relativně vysokou zachovalost přírody i bohaté vodní zdroje, je Šumava často nazývána „Zelenou stěhoch Evropy“, se stále rostoucím mezinárodním významem.

Kam v Národním parku Šumava

Za krásou lešů:

Šumavské lesy jsou odpradáma pověstně svou rozlohou, tajuplností a krásou. Celá řada básníků, spisovatelů či skladatelů si nechala inspirovat šumem lesa, se kterým se při svých výletech po Šumavě setkáte téměř na každém kroku. V centrální části Šumavy je až 85 % plochy pokryto lesem. Kromě dřevkem založených a přetvářených lešů může vlnitý návštěvník zejména ve vyšších polohách ještě objevit i pralesovité porosty, vzniklé bez usměrňujících zásahů člověka. Přirozený, věkové rozrůzný les nabízí podstatně více šancí přírodě – houštin, nešedným mikroorganismům, neobyčejným mechům, lišejníkům i bylinám. Při toukách takového lesem lze dobře pozorovat, jak mnohotvárná může být příroda Šumavy.

Prášíské jezero – leží v západní části Šumavských plání na severovýchodním svahu Poledniku. Nadmořská výška 1079 m. Plocha 3,7 ha. Maximální hloubka 14,9 m. Přístup od Práší.

Čertovo jezero – leží v Železnorudské hornatině na jihovýchodním svahu Jezerní hory, v blízkém sousedství NP. Nadmořská výška 1030 m. Plocha 10,33 ha. Maximální hloubka 36,7 m. Přístup od Spíčáku nebo Železné Rudy.

Za šumavskými rašeliništi:

Šumavské rašeliniště jsou nájemnými svědky dob ledových. Dodnes na nich přežívají druhy, které „pamatají“ časy po ustupu ledovců. Ti z mnoha zvláštních, často rozsáhlých rašelinišť jsou zpřístupněna návštěvníkům dřevěnými povalkovými chodníky.

Trijezerní slat – malé svaňové vrchoviště pod jihovýchodním svahem Obluky. Nadmořská výška 1066 m. Vyměra 19 ha. Průměrné 1100 mm ročních srážek a 160 mrazových dní. Malá naučná stezka umožní pohodlnou prohlídku typického vrchovištního rašeliniště s jezírky. Přístup od Modřavy, Rokývy, nebo Šiml.

K ledovcovým jezerům:

Šumavská ledovcová jezera jsou svojí tichou krásou zvláště lákavým cílem pro návštěvníky Šumavy. Všechna pět ledovcových jezer je zpřístupněno turistickými trasami:

Jezero Laka – leží v západní části Šumavy na severovýchodním svahu vrcholu Debrník. Nadmořská výška 1090 m. Plocha 2,8 ha. Maximální hloubka 3,9 m. Přístup od Nové Hůrky.

Plešné jezero – leží v Trojmezské hornatině na severovýchodním svahu Píechoho. Nadmořská výška 1090 m. Plocha 7,5 ha. Maximální hloubka 16,3 m. Přístup od Nové Píech.

Černé jezero – leží v Železnorudské hornatině (Královském hvozdu) na severovýchodním svahu Jezerní hory. Nadmořská výška 1008 m. Plocha 18,4 ha. Maximální hloubka 39,8 m. Přístup od Spíčáku nebo Železné Rudy.

Jezerní slat – Typické horské rozvodnicové vrchoviště ležící mezi obcemi Kvilda a Horská Kvilda. Od r. 1933 chráněné území v nadmořské výšce 1056–1075 m o výměře 103 ha. Průměrné roční srážky 1200–1300 mm, průměrná teplota 3,5 °C. Na okraji rašeliniště je vyhlídková věž a povalkový chodník. Přístup z malého parkoviště u silnice Kvilda – Horská Kvilda.